

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2015 și de către partea vătămată Gavajuc Maria prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 19 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2015 în cauza penală în privința lui

Baciu Ion Ilarion, născut la 07.04.1983, originar și domiciliat în sat. Cățeleni, r-nul Hîncești.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.05.2014 – 19.03.2015

Instanța de apel: 09.04.2015 – 03.07.2015

Instanța de recurs: 02.09.2015 – 09.03.2016

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 19 martie 2015, Baciu Ion Ilarion a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu obligarea inculpatului de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent, în termenul de probă stabilit.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Gavajuc Maria a fost lăsată fără soluționare, cu menținerea dreptului acesteia de a intenta acțiunea în modul prevăzut de Codul de procedură civilă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că la data de 08.09.2013, aproximativ pe la orele 01:30, în satul Cățeleni, r-nul Hâncești, Baciuc Ion Ilarion, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, în stradă, în fața localului pentru petreceri unde se serba o cumătrie, din intenții huliganice, fără motiv, încalcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, în prezența mai multor persoane, intenționat a înjurat-o pe Gavajuc Maria, după care i-a aplicat acesteia multiple lovituri peste cap, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat și de partea vătămată.

3.1. Inculpatul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă.

În motivarea cerințelor sale apelantul a indicat următoarele:

- instanța de fond nu a luat în considerație existența unei circumstanțe atenuante și anume, cea prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. g) Cod penal, „ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea”. Această circumstanță atenuantă rezulta din declarațiile părții vătămate care a menționat că „l-am lovit ușurel peste față (adică pe Baciuc Ion)” și „consider că nu i-a plăcut când i-am spus să se ducă să-i numească pe mama și tatăl său”. Aceste declarații au fost confirmate de către martorul Mișco Mariana și Harbuzaru Alexandru;

- existau contradicții în declarațiile părții vătămate Gavajuc Maria cu privire la loviturile primite de la inculpat;

- urma a fi supusă unei analize minuțioase săvârșirea infracțiunii sub stăpânirea unei puternice tulburări sau emoții, determinată de o provocare din partea persoanei vătămate, produsă, prin violență, printr-o atingere gravă a demnității persoanei. Or, acțiunea infracțională realizată de Baciuc Ion era rezultatul unui act provocator produs de partea vătămată. Violența utilizată de victimă constă în violențe fizice (loviri, vătămări) cât și în violențe morale (reprezentate de amenințări, denigrări, gesturi insultătoare);

- pedepsirea infracțiunii produsă ca urmare a provocării este reglementată prin stabilirea unei pedepse atenuante, reduse, deoarece fără actul provocator al victimei nu s-ar fi ajuns la declanșarea stării de tulburare gravă și la lipsa de control asupra infractorului, care nu urmărește respingerea provocării sau pedepsirea provocatorului, ci exercită acțiunea infracțională ca urmare a gravei tulburări apărute;

- Baci Ion a dorit să-i recupereze paguba materială și morală victimei, iar aceasta a refuzat, reproșându-i că vrea ca dorește ca în privința lui să fie aplicată pedeapsa închisorii.

3.2. Partea vătămată a solicitat casarea sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată. La fel, a mai solicitat și casarea încheierilor privind respingerea cererii de recuzare a judecătorului Grosu V. și privind respingerea cererii de arestare a inculpatului.

În motivarea cerințelor sale partea vătămată a indicat următoarele:

- sentința este neîntemeiată, nemotivată și prea blândă;

- neîntemeiat a fost remis dosarul spre judecare cu învinuirea inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece inițial cauza penală a fost intentată în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- partea vătămată și-a schimbat reprezentantul, întocmind o procură de reprezentare în cadrul instanțelor judecătorești pe numele lui Petrici A., care a solicitat în data de 26.02.2015 amânarea ședinței de judecată din aceeași zi, pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale și să se pregătească de ședință, însă instanța de fond a menționat în procesul-verbal al ședinței de judecată din data de 26.02.2015 că partea vătămată nu s-a prezentat;

- instanța de fond neîntemeiat a respins acțiunea civilă înaintată de partea vătămată;

- instanța de fond neîntemeiat a emis încheierea din 26.02.2015 prin care a respins cererea părții vătămate privind arestarea inculpatului Baci Ion;

- instanța de fond, în persoana judecătorului Mereuță T., neîntemeiat a emis încheierea din 25.03.2015 prin care a respins cererea de recuzare a judecătorului Grosu V.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2015, care a fost pronunțată integral la 03 august 2015, apelul părții vătămate a fost respins, iar apelul inculpatului a fost admis, fiind casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Baci Ion Ilarion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în baza căruia i-a fost stabilită pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 (zece mii) lei.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt, vinovăția inculpatului a fost

dovedită cu certitudine, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a concluzionat, că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost corect apreciate, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În ce privește stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, nu a aplicat întocmai prevederile legale, deoarece, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite, reflectat de împrejurările săvârșirii acesteia, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea ultimului, precum și scopul pedepsei penale și impactul acesteia asupra inculpatului în vederea identificării stabilirii celei mai oportune soluții de corectare.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond la individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului n-a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, stabilind pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probă, aceasta fiind una prea aspră și neproportională infracțiunii comise, reieșind din faptul că sancțiunea stabilită la art. 287 alin. (1) Cod penal, prevede și alte forme de pedeapsă mai blânde, aplicarea cărora sunt justificate în speță prin personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria celor mai puțin grave, antecedentele penale stinse, recunoașterea parțială a vinovăției, că lucrează în Franța, precum și comportamentul părții vătămate Gavajuc Maria, care l-a provocat pe inculpat prin utilizarea cuvintelor necenzurate în adresa inculpatului în prezența mai multor persoane.

În cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel inculpatul a reparat prejudiciul părții vătămate Gavajuc Maria în mărime de 10000 (zece mii) lei, dintre care 5000 lei cu titlu de prejudiciu material și 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Partea vătămată a acceptat repararea prejudiciului din partea inculpatului și a eliberat o recipisă la data de 03 iulie 2015 prin care a confirmat recepționarea sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu material și moral cauzat.

Avînd la bază aceste circumstanțe și ținînd cont de faptul că în prezent inculpatul își desfășoară activitatea de muncă peste hotare, aceasta fiind sursa lui de existență, instanța de apel a considerat irațională aplicarea în privința acestuia a pedepsei privative de libertate cu suspendarea condiționată a

executării acesteia, potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece acestea implică aplicarea unor restricții, inclusiv interzicerea părăsirii teritoriului Republicii Moldova, astfel ajungând la concluzia că este echitabilă și rațională stabilirea inculpatului a pedepsei sub formă de amendă judiciară prin care se va asigura atingerea scopului pedepsei penale, și anume, restabilirea echității sociale, corijarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele părții vătămate cu privire la faptul că, acuzarea de stat în mod ilegal a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și a remis cauza cu această învinuire în instanța de judecată, deși inițial cauza penală a fost intentată în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. În acest sens instanța de apel a menționat că instanța de judecată examinează cauza penală în limita învinuirii formulate inculpatului conform rechizitoriului.

Astfel, instanța de apel a subliniat, că potrivit prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentele părții vătămate precum că aceasta și-a schimbat reprezentantul, întocmind o procură de reprezentare în cadrul instanțelor judecătorești pe numele lui Petrici A., iar ultimul a solicitat la data de 26.02.2015 amânarea ședinței de judecată din aceeași zi, pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale și să se pregătească de ședință, însă instanța de fond a menționat în procesul-verbal al ședinței de judecată din data de 26.02.2015 că partea vătămată nu s-a prezentat.

În acest sens instanța de apel a reținut că, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală părțile pot fi asistate sau reprezentate în cadrul procesului penal doar de către un avocat împuternicit prin mandat.

În conformitate cu prevederile art. 17 Cod de procedură penală, în tot cursul procesului penal, părțile (bănuitul, învinuitul, inculpatul, partea vătămată, partea civilă, partea civilmente responsabilă) au dreptul să fie asistate sau, după caz, reprezentate de un apărător ales sau de un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat.

Potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, partea vătămată dispune de dreptul să fie reprezentată de un avocat ales, iar dacă nu are mijloace pentru a plăti avocatul, să fie asistată, în condițiile legii, de un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat.

Din motivele indicate supra, cu privire la respingerea apelului părții vătămate în cadrul continuării examinării fondului cauzei penale în instanța de apel, instanța de apel, casând sentința numai în partea stabilirii pedepsei, a respins ca neîntemeiate și argumentele părții vătămate în vederea contestării încheierii din 26.02.2015 prin care a respins cererea părții vătămate privind arestarea inculpatului și încheierii din 25.03.2015 prin care s-a respins cererea de recuzare a judecătorului Grosu V., menținând aceste acte judiciare.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror și de partea vătămată.

6.1. Procurorul, prin recursul depus la 07 august 2015 și care întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii apelului inculpatului, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale recurentul invocă că instanța de apel nu a individualizat în mod echitabil pedeapsa stabilită inculpatului, ignorând criteriile prevăzute de art. art. 7, 61 și 75 Cod penal, deși pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de fond, permitea aflarea inculpatului sub un control mai riguros al organelor de resort, în urma căruia acesta putea dovedi societății, prin purtare exemplară, că a meritat încrederea ce i s-a acordat.

6.2. Partea vătămată, prin recursul depus la 02 septembrie 2015 și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare instanței de fond în alt complet de judecată. La fel, aceasta mai solicită și casarea încheierilor de respingere a cererii de recuzare a judecătorului Grosu V. și de respingere a cererii de arestare a inculpatului.

În motivarea cerințelor sale, partea vătămată invocă următoarele:

- sentința și decizia sunt neîntemeiate, nemotivate și pedeapsa stabilită prea blândă;

- neîntemeiat a fost remis dosarul spre judecare cu învinuirea inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece inițial cauza penală a fost intentată în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- partea vătămată și-a schimbat reprezentantul, întocmind o procură de reprezentare în cadrul instanțelor judecătorești pe numele lui Petrici A., care a solicitat în data de 26.02.2015 amânarea ședinței de judecată din aceeași zi, pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale și să se pregătească de ședință, însă instanța de fond a menționat în procesul-verbal al ședinței de judecată din data de 26.02.2015 că partea vătămată nu s-a prezentat;

- instanța de fond neîntemeiat a emis încheierea din 26.02.2015 prin care a respins cererea părții vătămate privind arestarea inculpatului Baci Ion;

- instanța de fond, în persoana judecătorului Mereuță T., neîntemeiat a emis încheierea din 25.03.2015 prin care a respins cererea de recuzare a judecătorului Grosu V.;

- nu a fost administrată nici o probă privind veridicitatea declarațiilor inculpatului despre munca peste hotarele țării (Franța), circumstanță care a stat la baza deciziei instanței de apel.

7. Pe cauză este depusă referință de către partea vătămată, care se pronunță pentru admiterea recursului declarat de aceasta, sau a celui declarat de procuror în cazul în care nu se vor constata temeiuri de admitere a recursului declarat de ea.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

8.1. *Referitor la motivele recursului invocat de partea vătămată prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.*

Colegiul penal constată că, partea vătămată prin recursul declarat își exprimă dezacordul cu încheierea din 25.03.2015 prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Grosu V.

Instanța de recurs atestă că, din conținutul materialelor dosarului, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece potrivit încheierii Judecătoriei Hîncești din 25.03.2015 (f. d. 203, vol. I), prin care a fost respinsă cererea de recuzare a judecătorului Grosu V., s-a stabilit că aceasta a fost depusă la 19.03.2015, în timpul deliberării judecătorului pentru pronunțarea

sentinței, fapt confirmat și prin procesul verbal al ședinței de judecată din data de 19.03.2015 (f. d. 177, vol. I).

Astfel, Colegiul penal conchide că, în prezenta cauză penală nu se atestă prezența erorii de drept invocată de recurent prin prisma pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare încheierea Judecătorei Hîncești din 25.03.2015 și decizia instanței de apel, în această parte, sunt legale și întemeiate.

8.2. Referitor la motivele recursurilor invocate de recurenți prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurenți, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

8.3. Referitor la motivele recursului invocat de procuror prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea inculpatului a unei pedepse prea blînde, Colegiul penal subliniază că sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 200 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Colegiul constată că instanța de apel i-a stabilit corect pedeapsa inculpatului Baci Ion, reieșind din prevederile legale expuse supra, și anume o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, motivându-și soluția în acest sens.

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel, aplicându-i inculpatului pedeapsa a stabilit faptul că infracțiunea comisă de acesta, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, se clasifică ca fiind mai puțin gravă. Antecedentele penale în privința inculpatului sunt stinse, el a recunoscut vinovăția parțial, a reparat prejudiciul material părții vătămate în sumă de 10000 lei (f. d. 2, vol. II).

Colegiul reiterează în acest sens că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Baci Ion pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept, deoarece a stabilit corect pedeapsa inculpatului, reieșind din prevederile art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, totodată având în vedere și faptul că o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal constată că concluzia instanței de apel privind pedeapsa stabilită inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

8.4. Referitor la motivele recursului invocat de partea vătămată prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală.

Colegiul constată că, recurentul își exprimă dezacordul privind învinuirea înaintată inculpatului și condamnarea acestuia în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece cauza penală inițial a fost intentată în temeiul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de recurs menționează că, potrivit ordonanței emisă de Procuratura Hîncești la 06.05.2014 (f. d. 115, vol. I) și potrivit rechizitoriului (f. d. 122 – 124, vol. I) inculpatul Baciou Ion a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal atestă că, în plângerea prin care partea vătămată Gavajuc M., a sesizat poliția (f. d. 17, vol. I), precum și în declarațiile depuse atît în cadrul urmăririi penale cît și în instanța de judecată și de apel, partea vătămată, fiind preîntâmpinată de răspunderea penală pe care o poartă potrivit prevederilor art. 311 și 312 Cod penal, pentru denunț fals și declarații mincinoase, a menționat că a fost lovită de către Baciou Ion, iar ca rezultat cercelul i-a căzut jos și i-a fost deteriorată scurta.

Astfel, Colegiul penal constată că este întemeiată concluzia instanței de apel privind respingerea argumentelor invocate de partea vătămată în acest sens, deoarece potrivit prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, alin. (1) judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu; alin. (2) modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Din considerentele menționate, instanța de recurs conchide că argumentele recurentului în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală în speța dată nu se atestă.

Cu referire la motivele recursului părții vătămate privind încălcarea dreptului la apărare, Colegiul penal a stabilit că, pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, partea vătămată a beneficiat de asistența juridică a avocatului Istrati I. (f. d. 135, vol. I). Pe parcursul examinării cauzei penale, potrivit cererii datată din 20.02.2015 (f. d. 165, vol. I), partea vătămată s-a refuzat de asistența juridică a avocatului Istrati I., ales în baza contractului de asistență juridică nr. 56 din 18.06.2014. Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 20.02.2015 (f. d. 176, vol. I), partea vătămată a menționat că nu este satisfăcută de asistența juridică a avocatului ales și că dorește să-l înlocuiască, motiv din care instanța de judecată a dispus acordarea unui termen părții vătămate pentru a-și angaja avocat. La ședința din 26.02.2015,

partea vătămată a declarat instanței că are un reprezentant, și anume, Petrici A., însă acesta nu s-a putut prezenta la proces, totodată potrivit recursului declarat, partea vătămată afirmă că a prezentat instanței copia procurii din 26.02.2015, prin care l-a împuternicit pe Petrici Anatol să-i reprezinte interesele în instanța de judecată. Conform încheierii, inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată, instanța a dispus respingerea cererii părții vătămate privind amânarea ședinței din motiv că i-a fost acordat termen pentru a se prezenta la proces cu avocat (f. d. 177, vol. I).

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate argumentele invocate de partea vătămată privind încălcarea dreptului la apărare, deoarece instanța de judecată i-a acordat termen suficient pentru a angaja alt avocat în legătură cu faptul că s-a dezis de asistența juridică a avocatului Istrati I., însă în termenul acordat partea vătămată nu și-a angajat un alt avocat, dar a împuternicit prin procură cet. Petrici A., să-i reprezinte interesele în instanța de judecată.

În acest sens, Colegiul menționează că, este întemeiată concluzia instanței de apel potrivit căreia, părțile, inclusiv partea vătămată, pot fi reprezentate în cadrul procesului penal doar de către un avocat împuternicit în bază de mandat, deoarece potrivit prevederilor art. 17 slin. (1) Cod de procedură penală, în tot cursul procesului penal, părțile (bănuitul, învinuitul, inculpatul, partea vătămată, partea civilă, partea civilmente responsabilă) au dreptul să fie asistate sau, după caz, reprezentate de un apărător ales sau de un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat.

Totodată, potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, partea vătămată dispune de dreptul să fie reprezentată de un avocat ales, iar dacă nu are mijloace pentru a plăti avocatul, să fie asistată, în condițiile legii, de un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, drepturi, care i-au fost aduse spre cunoștință părții vătămate, inclusiv contrasemnătură, potrivit ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată (f. d. 31, vol. I).

Referitor la argumentele părții vătămate potrivit căror este neîntemeiată încheierea din 26.02.2015 prin care a fost respinsă cererea privind arestarea inculpatului Baciú Ion, Colegiul penal le consideră neîntemeiate alegațiile recursului în acest sens, deoarece instanța de judecată a stabilit că, prin ordonanța procurorului din 06.05.2014 în privința inculpatului Baciú Ion, a fost dispusă aplicarea măsurii preventive sub formă de obligare de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 zile, care a încetat de drept la data de 05.06.2014.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești din 22.12.2014, a fost dispusă anunțarea în căutare a inculpatului Baciou Ion, ulterior, inculpatul s-a prezentat la toate ședințele de judecată care au avut loc.

Astfel, Colegiul penal atestă că, prima instanță, justificat a respins cererea părții vătămate privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest în privința inculpatului, deoarece s-a constatat că inculpatul nu s-a eschivat de la examinarea cauzei.

Mai mult ca atît, la etapa examinării recursului ordinar, Colegiul penal consideră lipsită de careva temei invocarea faptului aplicării sau neaplicării în privința inculpatului a măsurii preventive, deoarece soluționarea acestor chestiuni ține de competența primei instanțe, iar recursul împotriva acestor încheieri este soluționat de către instanța de apel la etapa examinării cauzei în prima instanță, deoarece aceste încheieri sunt supuse recursului separat de fondul cauzei.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin și de către partea vătămată Gavajuc Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Baciou Ion Ilarion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 07 aprilie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir